Này S'ad bin Mu-'az, tôi xin thề với Chủ Nhân của K'abah là tôi ngửi được mùi của thiên đàng ngoài Uhud này.

Ông Anas bin Maalik kể về người chú Anas bin Al-Nodhr, ông đã không tham gia cùng Thiên Sứ trong trận chiến Badr. Ông Anas bin Al-Nodhr nói với Thiên Sứ : "Thưa Thiên Sứ của Allah, tôi đã không tham gia ở trận đấu đầu tiên để giết nhóm đa thần, nếu được Allah cho tôi cơ hội đối mặt với bọn đa thần lần nữa tôi sẽ thể hiện cho Allah thấy tôi sẽ làm gì." Trong trận chiến Uhud, khi phe Muslim rơi vào thế bị động, ông nói: “Lạy Allah, bề tôi cầu xin Ngài tha thứ cho nhóm người này (tức nhóm Sahabah) và bề tôi xin vô can với hành động của nhóm người kia (tức nhóm đa thần)” Dứt lời ông tiến về phía quân địch thì gặp ông S’ad bin Mu-‘az, ông nói: “Này S'ad, tôi đã ngửi được mùi của thiên đàng ngoài Uhud này.” Ông S’ad kể: “Tôi không thể bắt chước theo ông ấy được.” Ông Anas nói: "Chúng tôi thấy được xác ông với hơn tám mươi mấy vết đâm do kiếm hoặc giáo hoặc tên phá tan nát cơ thể của ông làm không ai nhận diện được ông ngoại trừ người em gái ông đã nhận diện được qua ngón tay của ông." Ông Anas kể: Lúc đó chúng tôi cho rằng Allah đã thiên khải câu Kinh này là tuyên dương ông và những ai như ông: {Trong số người có đức tin có những người đàn ông giữ đúng lời hứa đã giao kèo với Allah, có người đã hoàn tất lời hứa (hi sinh vì Jihad).} (Chương 33 – Al-Ahzab: 23).

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ông Anas bin Maalik kể về người chú Anas bin Al-Nodhr, ông đã không tham chiến cùng Thiên Sứ trong trận chiến Badr. Vả lại, trận chiến Badr xảy ra là do thời cuộc đưa đẩy, bởi Thiên Sứ đã không có ý định gây chiến khi rời Madinah vốn chỉ muốn chặn đường Quraish nên Người chỉ dẫn theo ba trăm mười mấy người đàn ông, với bảy mươi con lạc đà và hai con ngựa thay phiên nhau mà cưỡi. Ông Anas bin Al-Nodhr đã bày tỏ với Thiên Sứ nổi lòng khi không tham chiến ở trận Badr trước đây, ông nói: "Nếu được Allah cho tôi cơ hội đối mặt với bọn đa thần lần nữa tôi sẽ thể hiện cho Allah thấy tôi sẽ làm gì." Ngay khi trận Uhud xảy ra chỉ sau trận Badr một năm và một tháng, mọi người đã xuất binh cùng Thiên Sứ , ngay sau khi cục diện chiến trường được tín đồ Muslim nắm phần thắng thì cũng là lúc nhóm người trên núi Al-Rumah rời khỏi vị trí mà Thiên Sứ dặn không được phép rời, chỉ vì bất tuân lãnh đạo mà phe Muslim bị kẻ thù đánh úp từ phía núi Al-Rumah đó làm mọi người chạy tán loạn tìm đường sống, ngoại trừ ông Anas bin Al-Nodhr đã đối đầu với nhóm đa thần, ông nói: “và bề tôi xin vô can với hành động của nhóm người kia (nhóm đa thần)” ông đã tiến đến bên quân địch thì gặp ông S’ad bin Mu-‘az hỏi ông đi đâu? Ông nói: “Này S'ad, tôi đã ngửi được mùi của thiên đàng ngoài Uhud này.” Ông đã ngửi được mùi thật của thiên đàng, chứ không phải tưởng tượng, đây là sự ưu ái mà Allah ban riêng cho những chiến sĩ tử trước giờ hi sinh, điều đó làm động lực để họ mạnh mẻ tiến thẳng không lùi bước cho đến khi hi sinh. Ông S’ad kể: “Tôi không thể bắt chước theo ông ấy được” nghĩa là hành động xả thân vào kẻ thù làm tôi không dám xả thân như ông ấy. Mọi người đã thấy được xác ông với hơn tám mươi mấy vết

đâm do kiếm hoặc giáo hoặc tên phá tan nát cơ thể ông làm không ai nhận diện được ông ngoài trừ người em gái nhận diện được từ ngón tay của ông. Nhóm Sahabah đã nghĩ rằng Allah đã vinh danh ông và những ai tương tự như ông trong câu Kinh: {Trong số người có đức tin có những người đàn ông giữ đúng lời hứa đã giao kèo với Allah, có người đã hoàn tất lời hứa (hi sinh vì Jihad), có người đang chờ đợi (đến lượt) và tất cả chúng đều không có ý định thay đổi (lời giao kèo đó) tí nào.} (Chương 33 – Al-Ahzab: 23). Tất nhiên ông Anas bin Al-Nodhr và những ai tương tự đáng được Allah vinh danh họ như thế, bởi ông đã tuyên bố: “nếu được Allah cho tôi cơ hội đối mặt với bọn đa thần lần nữa thì tôi sẽ thể hiện cho Allah thấy tôi sẽ làm gì.” Thế là ông đã thực hiện y như lời đã tuyên bố, một hành động không ai dám bắt chước ngoại trừ những ai được Allah kiên định lòng họ cho đến khi hi sinh.

http://sunnah.global/hadeeth/vi/show/3855